

02 -10- 1986

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk
18.099/1/PN

Bijlagen

[REDACTED]

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 18 september 1986 een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 24 juli 1986 betreffende de organisatie van een taalexamen door het O.C.M.W. te Voeren.

De V.C.T. stelt vast dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, § 1, van de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.), in de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd kan worden indien hij de taal van het gebied niet kent. Bij ontstentenis van diploma of studiegetuigschrift waaruit blijkt dat de kandidaat het onderwijs in de streektaal heeft genoten, moet de taalkennis door een examen worden bewezen. Dit examen heeft tot doel na te gaan of de examinandus de betrokken taal beheerst in dezelfde mate als diegene welke vereist is van de kandidaten voor dezelfde functie of betrekking, die hun onderwijs genoten hebben in de taal van die functie of betrekking. Het gaat hier bijgevolg over de grondige kennis van de taal van het gebied.

Overeenkomstig artikel 15, § 2, 2de lid, van de S.W.T., mag, in de besturen van de taalgrensgemeenten en van de openbare personen die aan deze gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, in dit geval het Frans.

./.

De bepalingen van de wet die handelen over de taal-examens in de taalgrensgemeenten (artikel 4, § 4, van de wet van 8 november 1962 (1)) en die overgenomen zijn in de S.W.T., specificeren evenwel niet de wijze waarop de vereiste elementaire kennis van de tweede taal dient te worden bewezen.

Op grond van artikel 61, § 4, 2de lid, van de S.W.T., is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht gemachtigd toezicht te houden op de examens die in het kader van de samengeschakelde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, met of zonder tussenkomst van de Vaste Wervingssecretaris, georganiseerd worden.

Om het de V.C.T. mogelijk te maken haar taak te vervullen, heeft de Minister van Binnenlandse Zaken bij rondschrijven van 17 januari 1966, dat aan alle openbare overheden was gericht die onder de toepassing vallen van de wetten van 8 november 1962 (1) en 2 augustus 1963 (2), gevraagd de V.C.T. systematisch in kennis te stellen van de door hen ingerichte taalexamens. Bij deze gelegenheid heeft de Minister er eveneens om verzocht dat deze informatie al de gewenste inlichtingen zou bevatten in verband met de graad van de vereiste taalkennis, het niveau en de aard van de te begeven betrekkingen, de examenvakken en de vereiste minima aantal punten om voor de verschillende examengedeelten te slagen.

Om te voldoen aan de geest van de wet en om een zekere eenvormigheid te bekomen op het stuk van de taalexamens, georganiseerd door de besturen van de taalgrensgemeenten en van de openbare personen die eraan ondergeschikt zijn, verzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar advies nr. 1845 van 9 februari 1967, de Minister van Binnenlandse Zaken de betrokken gemeenten aan te bevelen zich, bij de organisatie van de door hun in te richten taalexamens, te laten leiden door de bepalingen van het Koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengeschakeld op 18 juli 1966.

(1) Wet tot wijziging van provincie-, arrondissements- en gemeentegrenzen en tot wijziging van de wet van 28 juni 1932 op het gebruik van de talen in bestuurszaken en van de wet van 14 juli 1932 houdende taalregeling in het lager en in het middelbaar onderwijs.

(2) Wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Op grond van wat voorafgaat, oordeelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dat een onderscheid dient gemaakt te worden, wat het peil en de inhoud van de taalexamens betreft, tussen het examen betreffende de grondige kennis van de taal van het gebied, en het examen om de elementaire kennis van de tweede taal te bewijzen.

